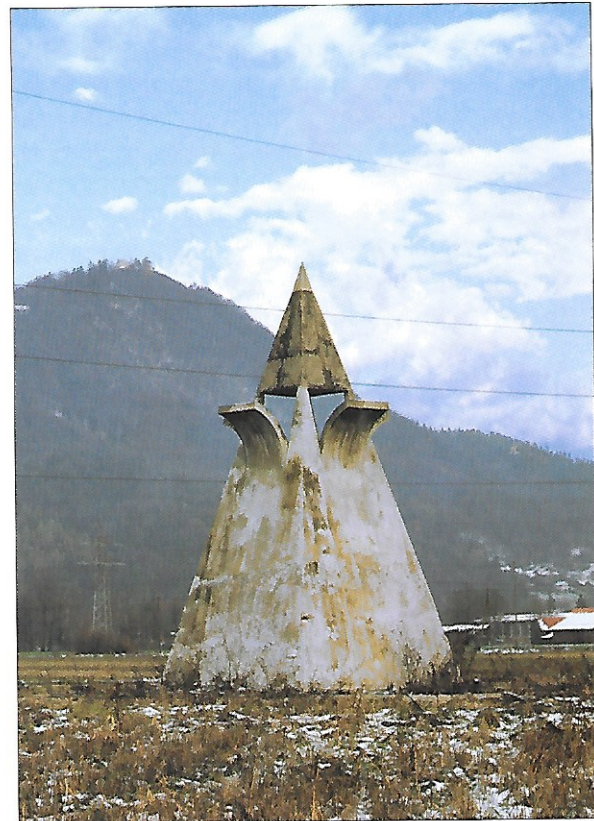

Na vižmarski tabor so vabili tudi s posebnimi plakati.

Na tabor v Vižmarjih spominja spominska piramida, delo Janeza Suhadolca iz leta 1969.

ampak ljudstvo, javno mnenje. Vreme zborovalcem ni bilo naklonjeno, večkrat se je ulila ploha, vendar ni to vztrajnih poslušalcev niti malo motilo. Shod je ob treh popoldne odprl dr. Costa, ki je prebral množico pozdravnih telegramov, med njimi tudi brzojavki čeških voditeljev Palackega in Riegerja. Taboru je predsedoval dr. Janez Bleiweis, ki je izpostavil, da so Slovenci razdeljeni v osem dežel in da ne morejo do svojih pravic, dokler so tako razkosani. Njegovi zahtevi po Sloveniji po »postavni poti« je množica gromovito pritrjevala. V imenu štajerskih Slovencev je govoril dr. Vošnjak, v imenu goriških dr. Tonkli, dr. Zarnik je zahteval enakopravnost v šoli, Nolli v uradu, dr. Razlag je utemeljeval potrebo slovenske univerze, dr. Costa nujnost deželne zavarovalnice. Ko je dal Bleiweis zedinjeno Slovenijo

na glasovanje, je vsa nepregledna množica dvignila roke, kakor bi prisegel ves narod. Dr. Vošnjak je ta idilični prizor z občutkom opisal: »V tem trenutku je solnce zabliščalo skozi oblake in svoje zlate žarke razsipalo čez cvetočo naravo. To je bil trenutek, slovesen, imeniten, ki si ga bo v spominu ohranil vsak vdeležnik vižmarskega tabora.«

Vižmarski tabor se je globoko vtisnil v spomin slovenskega ljudstva. Starci so o njem še dolgo govorili z mladostnim zanosom. V spomin na ta tabor je dal taborski odbor kovati bronaste spominske kolajne, katerih nošenje pa je naslednji mesec po turnarskih dogodkih na Jančah in v Vevčah ljubljanski župan dr. Supann začasno prepovedal. To pa je njihovo dragocenost le še povečalo. D. M.

Spopada pri Vevčah in Jančah – grenki epizodi ljubljanskih turnarjev

24. V. 1869

Ena pglavitnih aktivnosti slovenskega telovadnega društva Sokol so bili izleti v ljubljansko okolico, kjer jih je zavedno podeželsko prebivalstvo vedno z navdušenjem sprejemalo. V tej dejavnosti so jih skušali posnemati tudi pripadniki

nemškega telovadnega društva Turnverein. Vendar kmečko prebivalstvo oholih Nemcev ni prenašalo najbolje, zato so jih morali na njihovih izletih spremljati orožniki. Kljub temu pa vsi previdnostni ukrepi niso vedno zadostovali. Turnar-